

ΟΙ ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΙ.

“Ολοι τούς γνωρίζετε και όλοι σας γνωρίζουν, όλοι τούς περιπαίζετε και όλοι σας περιπαίζουν, όλοι κάμνετε με αυτούς τας δουλειαις σας και όλοι κάμνουν με σας ταις δουλειαις των και όμως δεν τολμάτε δημοσίᾳ νὰ τοῖς εἴπητε: «Κύριε εἶσαι ἐπιτηδεῖος, σιώπα.»

Μάλιστα, δὲν τολμάτε.

Λάβετε ἐκ τῶν τελευταίων γεγονότων παράδειγμα. Τὸν κ. Πετρίδην τὸν διευθυντὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Εἶνε ὁ ἐπιτηδειότατος πάντων.

“Ἄμα τῇ τελευταίᾳ ὑπουργικῇ μεταβολῇ ὁ ἐπιτηδεῖος οὗτος ἔκαμεν ὅτι δὲν ἤθελε δῆθεν νὰ μένῃ πλέον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ἄλλὰ συγχρόνως ἤθελε ν’ ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ αὐτὴν διὰ πατάγου. “Ἦθελε, βλέπετε, τὸ ἐν, δὲν ἤθελε τὸ ἄλλο.

Ἴσως ἐσκέπτετο καὶ κάτι ἄλλο.

Ὁ πάταγος, ἔλεγεν ἴσως φοβίσθη τὸν κ. ὑπουργὸν καὶ τότε ἐγὼ μένω ἀκλόνητος.

Λοιπὸν ἀρχίζουν αἱ ἐφημερίδες μας μία μία νὰ ἀπαριθμοῦν τὰς ἀρετὰς καὶ νὰ ἐκθειάζουν τὴν μάθησιν τοῦ κ. Πετρίδου.

Καὶ παρήρχοντο ἡμέραι καὶ ὁ κ. Πετρίδης ἔμενεν ἐν τῇ θέσει του.

Καὶ τότε τί νομίζετε διεδόθη;

“Ὅτι δὲν εὐρίσκεται ἄλλος νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ.

Εἶδατε ἐπιτηδειότητα;

Καὶ οἱ φίλοι του οἵτινες ὠφελοῦνται ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἀπὸ τούτους ὁποῖους αὐτὸς ὠφελεῖται διέδιδον ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἄλλος νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν κ. Πετρίδην.

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. ὑπουργὸς εἶδεν ὅτι εἶνε αἰσχρὸς διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι παιδείαν νὰ διαδίδεται ἡ μομφὴ ὅτι ἔ-

νας μόνον Πετρίδης ὑπάρχει εἰς τὸ εἶδός του καὶ ἐδημοσίευσεν τὸ διάταγμα τῆς ἀπολύσεως.

Καὶ τότε ἠκούσθη καὶ ἡ φωνὴ τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὅστις μετὰ τὴν συναυλίαν τῶν ἐφημερίδων τελευταῖος ἦλθε καὶ ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀπολυθέντος, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰς κηδεῖας, ὅτε μετὰ πολλοὺς κατὰ σειρὰν ρήτορας ἔρχεται ὁ ποιητής.

Καὶ ἡ Πρωτὰ πλέον διὰ ποιητικῆς ἀδείας ἀπαριθμεῖ καὶ ἀπαριθμεῖ κατορθώματα τοῦ κ. διευθυντοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἀλλ’ οὐδὲν πρᾶγμα.

Εἶπατε λοιπὸν καθαρὰ τι ἐπραξεν ὁ κ. Πετρίδης καὶ τί εἶν’ αὐτὸ τὸ ὅποῖον δὲν δύναται ἄλλος νὰ πράξῃ. Μὴ ἀπαριθμεῖτε ἀορίστους ὑποθέσεις, εἶπατε πρᾶγματα.

Ποῦ εἶνε ἡ ἀναμόρφωσις τῆς κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως; Ποῦ εἶνε τὸ σύστημα τὸ μέγα, ὅπερ ἔσωσε τὴν ἐν Ἑλλάδι παιδείαν; Ἡ λοιπὸν εἶπατε πρᾶγματα, ἢ προσθέσατε εἰς τὰ ἐγκώμια καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ κ. Πετρίδης ἦτο ἐπιτηδειότατος καὶ τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἐν Ἑλλάδι.

Incognito

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Εἶναι περίεργον πῶς τὰ θέλομεν ὅλα, ἀδιάφορον ἂν τὰ μισὰ ἐκ τῶν ὅλων τρώγουν τὰ ἄλλα μισὰ. Θέλομεν ἀναρρυθμισιν τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὴν θέλομεν παρ’ ἐκείνου ὅστις προίσταται αὐτῆς· ἀλλὰ συγχρόνως ἀπαιτοῦμεν νὰ τὴν κάμῃ ὅπως θέλομεν ἡμεῖς οἱ ἔξω τοῦ ταχυδρομείου, οἱ ἀνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης, οἱ χωρὶς καμμίας γνώσεως, οἱ χωρὶς οὐδενὸς καθήκοντος. Ἄπολύει ἕνα ὑπάλληλον ὁ κ. Μανσόλας, διότι δὲν τὸν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ’ ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

("Β. ἀριθ. 276).

Ὁφίας γενομένης ἀπεφασίσθη ἐν στρατιωτικῷ συμβουλίῳ ὅπως κατὰ τὰς χαραυγὰς προσβάλωμεν τοὺς ἐν Ἄγυϊά ὑπὸ τὸν Ἄμουσ ἀγᾶ Τούρκους.

Διηρέθημεν εἰς δύο σώματα, ὧν τὸ ἐν ἔμελλε νὰ προσβάλλῃ τοὺς τούρκους ἐκ τοῦ ἄνω μέρους τῆς κωμοπόλεως, τὸ δὲ ἐκ τοῦ κάτω.

Ἐγὼ ἐτύγχανον μετὰ τὸ δεύτερον σῶμα.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τὸ πρῶτον σῶμα ἐτέθη ἐπὶ ποδὸς πολέμου καὶ ἔβη πρὸς πορείαν, ὅπως καταλάβῃ ἐπικαίρους θέσεις· ἀτυχῶς ἡ πρωτοπορεία αὐτοῦ ἐνέπεσεν εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἤρξατο τῶν πυροβολισμῶν.

Ὁ Ἄμουσ ἀντεπεξῆλθε τότε καὶ ἡ μάχη ἐκρατύνθη.

Ἐσπευσμένως διετάχθημεν νὰ βαδίσωμεν κατὰ τῆς Ἄγυϊας, ἔξωθεν τῆς ὁποίας φθάσαντες συνεπλάκημεν πρὸς μικρὸν τουρκικὸν ἀπόσπασμα.

Ὁ Ἄμουσ ἀγᾶς, ἔξυπνος ἄνθρωπος, ἰδὼν τὴν ἐκ δύο πλευρῶν προσβολὴν του, κατενόησε τὸ δεινὸν τῆς θέσεώς του, ἐφ’ ᾧ ὄχυρωθεὶς εἰς τὰ πρόχειρα χαρακώματα ἀνεμάχετο κρατερῶς κατὰ τοῦ πρῶτου σώματος, ἐκπέμψας καθ’ ἡμῶν τοὺς πλείστους τῶν ὑπ’ αὐτὸν ἀνδρῶν· ποῖν ὅμως καταφθάσωσιν οὗτοι, ἡμεῖς τρέψαντες τὸ μικρὸν τουρκικὸν ἀπόσπασμα εἰσηλάσαμεν ἐν τῇ Ἄγυϊᾳ, ἐξεπορθήσαμεν τὰ πρὸ αὐτῆς κανονιστάσια καὶ ἐκυριεύσαμεν τὰ πυροβόλα μισᾶς ὀρεινῆς κανονιστοῦχιας, ἣν ἐγκαταλιπόντες οἱ πυροβοληταὶ ἀπήγαγον μεθ’ ἑαυτῶν πάντα τὰ ἐφόδια.

Εἶχομεν προχωρήσει μέχρι τοῦ μέσου τῆς κωμοπόλεως καταδιώκοντες τοὺς φεύγοντας τούρκους, ὅτε συνητησάμεν τοὺς καθ’ ἡμῶν ἐκπεμφθέντας παρὰ τοῦ Ἄμουσ.

Οἱ πλείστοι ἐξ ἡμῶν εἶχον διασπαρῆ ἐν τῇ κωμοπόλει πρὸς ἄγγραν τεσσereῶν καὶ παντὸς ἄλλου κινητοῦ.

Οἱ ἐλευθερωταὶ τῶν δούλων ἀδελφῶν ὡς πρωτόλεια τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ἔκριναν καλὸν νὰ τοὺς σηκώσουν τὸ βᾶρος παντὸς οἰκιακοῦ σκεύους.

Ἄτυχῶς ἡ εὐγενὴς αὕτη πρόθεσις τῶν ὑπὸ τὸν Βασιλεῖον Ζούρκων ληστῶν—διότι ἐκ φιλοπατρίας εἶχε προσέλθει καὶ οὗτος ἐπίκουρος τῶν ἐπαναστατῶν—δὲν συνετέλεσθη, τῶν τούρκων τρεψάντων ἡμᾶς εἰς φυγὴν.

Εἶχεν ἤδη ἀνατείλει ὁ ἥλιος, ὅτε πάντες ἡμεῖς εἶχομεν ὑποχωρήσει εὐσχήμως, ρίπτοντες τὰς κάππας καὶ τὰ ὄπλα καὶ τρέχοντες στὰ τέσσαρα.